

2002

titel: Een goede beloning voor een mooi open Groene Hart

medium: GLTO Nieuws

datum:

auteur:

Een goede beloning voor een mooi open Groene Hart

De toekomst van het Groene Hart, het gebied tussen de vier grote steden Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht, stond op 27 september 2001 bij De Samenwerking in Montfoort ter discussie. Onder leiding van ex-NAJK-voorzitter Monique Veraart wisselden zo'n honderd jonge boeren en tuinders daarover van gedachten met beleidsmakers (LNV en provincie Zuid-Holland), vertegenwoordigers uit het "rode kamp"(vereniging Deltametropool en VNO-NCW) en het "groene kamp"(Natuurmonumenten en Staatsbosbeher).

Landschapsbeheer

Paul Schaap van Natuurmonumenten droomt graag weg als hij aan het Groene Hart over twintig, dertig jaar denkt. "Ik zie moerassen en trilveen. Ik zie dotterbloemen en ratelaars, grutto's en tureluurs. Ik zie geen landbouw, tenminste niet zoals die er nu uitziet. Wel agrarisch landschap, en dat vereist een heel andere landbouw. Een landbouw die groene diensten levert. Die uitstijgt boven fatsoenlijk landschapsbeheer. Bloemrijke slootkanten zijn dan echt niet genoeg." Heldere taal, maar waar die nieuwe "agrarische landschapsbeheerders" in het Groene Hart dan van moeten leven blijft onduidelijk.

"Een extra belasting. Een soort omgevingschap moet er komen", meent Annemiek Rijckenberg van de vereniging Deltametropool , een club van randstedelijke organisaties. Peter van Ostaijen van werkgeversbond VNO-NCW is daar faliekant op tegen. "Subsidie dus. Dat moet je niet willen. Dat maakt je afhankelijk. Wees ondernemer", drukt hij de jonge boeren en tuinders op het hart. Die zien het zelf anders. "We willen geen subsidie. We willen een goede arbeidsbeloning. Je krijgt er een mooi open Groene Hart voor terug", vindt een jonge veehouder.

Kansen

De vraag hoe boeren en tuinders moeten worden betaald voor het produceren van een mooi landschap blijft onbeantwoord. Maar ook over hoe dat landschap er dan uit moet zien verschillen de meningen. En jonge boer ziet het zo: "Natuur? Dat hebben we helemaal niet nodig in het Groene Hart. Als ik in het voorjaar schapen met lammeren en zoogkoeien met kalfjes in de wei heb lopen dan stappen de mensen daarvoor even van de fiets. Dat doen ze echt niet voor een bosje trilveen of zoiets!".

De jongeren zijn er wel allemaal van overtuigd dat er over 20 jaar nog boeren en tuinders in het Groene Hart zijn. Welke koers ze nu moeten kiezen om bij die groep blijvers te horen blijft vooral een individuele keuze. "Kijk naar je vestigingsplaats en grijp je kansen", vat de Zuid-Hollands landbouwgedeputeerde Leen van der Sar samen.